32008R0320

9.4.2008. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 96/1

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 320/2008

od 7. travnja 2008.

o stavljanju izvan snage kompenzacijske pristojbe na uvoz određenih elektroničkih mikrokrugova poznatih pod nazivom DRAM-ovi (memorije s nasumičnim dinamičkim pristupom) podrijetlom iz Republike Koreje i o završetku postupka

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 2026/97 od 6. listopada 1997. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice [1] (Osnovna uredba), a posebno njezin članak 19.,

uzimajući u obzir prijedlog koji je podnijela Komisija nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom,

budući da:

A. POSTUPAK

I. Postojeće mjere

(1) Uredbom Vijeća (EZ) br. 1480/2003 [2] (Uredba o konačnoj pristojbi), Vijeće je uvelo konačnu kompenzacijsku pristojbu od 34,8 % na uvoz određenih elektroničkih mikrokrugova poznatih pod nazivom memorije s nasumičnim dinamičkim pristupom (DRAM) podrijetlom iz Republike Koreje koje proizvode sva trgovačka društva, osim trgovačkog društva Samsung Electronics Co., Ltd (Samsung), za koje je utvrđena carinska stopa od 0 %. Uredbi o konačnoj pristojbi prethodila je Uredba Komisije (EZ) br. 708/2003 od 23. travnja 2003. o uvođenju privremene kompenzacijske pristojbe na uvoz određenih elektroničkih mikrokrugova poznatih pod nazivom DRAM-ovi (memorije s nasumičnim dinamičkim pristupom) podrijetlom iz Republike Koreje [3] (Uredba o privremenoj pristojbi).

(2) Nakon izvješća koje je usvojilo Tijelo Svjetske trgovinske organizacije za rješavanje sporova [4] (Izvješće vijeća o sporu o DRAM-ovima između EZ-a i Koreje), Vijeće je donijelo Uredbu (EZ) br. 584/2006 [5] o provedbi preporuka iz Izvješća vijeća i smanjenju konačne kompenzacijske pristojbe na 32,9 % (Provedbena uredba).

II. Pokretanje parcijalne privremene revizije po službenoj dužnosti

(3) Proizvođači Zajednice, trgovačka društva Micron Europe Ltd i Qimonda AG (bivše društvo Infineon Technologies AG) dostavili su Komisiji *prima facie* dokaz da je društvo Hynix Semiconductor Inc. (Hynix) primalo dodatne subvencije u razdoblju nakon razdoblja ispitnog postupka tijekom početnog ispitnog postupka. Usto, društvo Hynix je predalo zahtjev za parcijalnom privremenom revizijom, navodeći da su subvencije za koje je utvrđeno u početnom ispitnom postupku da su subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, prestale postojati.

(4) S obzirom na gore navedene podneske, Komisija je odlučila postupiti po službenoj dužnosti.

III. Ispitni postupak

(5) Nakon što je utvrdila postojanje dostatnih dokaza koji opravdavaju pokretanje parcijalne privremene revizije i nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom, Komisija je 18. ožujka 2006. u Obavijesti o pokretanju revizije objavljenoj u *Službenom listu Europske Unije* [6], objavila pokretanje parcijalne privremene revizije po službenoj dužnosti u skladu s člankom 19. Osnovne uredbe.

[1] SL L 288, 21.10.1997., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 461/2004 (SL L 77, 13.3.2004., str. 12.).
[2] SL L 212, 22.8.2003., str. 1., Uredba kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 2116/2005 (SL L 340, 23.12.2005., str. 7.).
[3] SL L 102, 24.4.2003., str. 7.
[4] WT/DS299/R Europskoj zajednici – Kompenzacijske mjere za čipove memorija s dinamičkim nasumičnim pristupom iz Koreje, donesene 3. kolovoza 2005.
[5] SL L 103, 12.4.2006., str. 1.
[6] SL C 67, 18.3.2006., str. 16.

(6) Opseg revizije bio je ograničen na ispitivanje subvencioniranja jednog proizvođača izvoznika, Hynix-a, kako bi se procijenila potreba za nastavkom, uklanjanjem ili izmjenom postojećih mjera. Razdoblje ispitnog postupka trajalo je od 1. siječnja 2005. do 31. prosinca 2005. (RIP).

(7) Komisija je službeno obavijestila dotičnog proizvođača izvoznika (Hynix), Vladu Republike Koreje (VRK) i proizvođače Zajednice o pokretanju parcijalne privremene revizije. Zainteresirane stranke dobile su priliku iznijeti svoje stavove u pisanom obliku i zatražiti saslušanje u rokovima određenima u obavijesti o pokretanju revizije.

(8) Kako bi dobila potrebne podatke za svoj ispitni postupak, Komisija je poslala upitnike svim poznatim dotičnim strankama i primila je odgovore trgovačkog društva, Vlade Republike Koreje, nekoliko korejskih banaka te od Deutsche Bank AG.

(9) Komisija je nastojala provjeriti primljene informacije te je obavila posjete radi provjere u poslovnim prostorima VRK-a (Ministarstvo financija i gospodarstva — MFG i Komisija za financijski nadzor — KFN) te sljedećih trgovačkih društava i institucija u Seulu:

— Hynix Semiconductor Inc.,

— Korea Exchange Bank (KEB),

— Korea Development Bank (KDB),

— Woori Bank,

— Shinhan Bank,

— Deutsche Bank AG,

— Državni savez poljoprivrednih zadruga (NACF),

— Hyundai Marine & Fire Insurance.

B. **PROIZVOD KOJI SE RAZMATRA I ISTOVJETAN PROIZVOD**

(10) Proizvod koji se razmatra i istovjetan proizvod isti su kao i proizvod na koji se odnosio početni ispitni postupak, to jest, određeni elektronički mikrokrugovi poznati pod imenom memorije s nasumičnim dinamičkim pristupom (DRAM) svih vrsta, gustoće i u svim inačicama, bilo sastavljeni, na obrađenim pločicama ili u obliku čipova (matrica), proizvedeni upotrebom inačica procesne tehnologije metal-oksid-poluvodič (MOS), uključujući komplementarne MOS vrste (CMOS), svih gustoća (uključujući buduće gustoće), neovisno o brzini pristupa, konfiguraciji, pakiranju ili okviru itd., podrijetlom iz Republike Koreje. Dotični proizvod također uključuje DRAM-ove koji se nalaze u (nestandardnim) memorijskim modulima ili (standardnim) memorijskim pločama ili u nekom drugom agregatnom obliku, pod uvjetom da je njihova glavna svrha pružiti memoriju.

(11) Predmetni proizvod se trenutačno može razvrstati u oznake KN ex 8473 30 20, ex 8473 50 20, ex 8542 32 10, ex 8542 32 31, ex 8542 32 39 i ex 8548 90 20.

C. **SUBVENCIJE**

I. **Uvod**

(12) Na temelju podataka s kojima je Komisija raspolagala u trenutku pokretanja revizije i na temelju odgovora iz upitnika Komisije, ispitane su sljedeće mjere:

(a) paket pomoći koji je odobrio Odbor Hynixovih vjerovnika i financijskih institucija (*Hynix Creditors' and Financial Institutions Council* — CIFC) 30.prosinca 2002. (novo restrukturiranje), koji uključuje zamjenu duga za temeljni kapital (*debt-to-equity swap*), produljenje roka otplate duga (*debt rollover*) i promjene u uvjetima plaćanja kamate;

(b) navodno povlašteno financiranje koje su korejske banke odobrile trgovačkom društvu Beijing Orient Electronics (BOE) kako bi omogućile kupnju trgovačkog društva Hydis (Hynixova operacija);

(c) navodno povlašteno financiranje koje su korejske banke odobrile trgovačkom društvu CVC kako bi omogućile kupnju trgovačkog društva System IC (Hynixova operacija), uključujući prijenos duga Hynixa drugom subjektu po diskontnoj stopi;

(d) otkup Hynixova duga za gotovinu po diskontnoj cijeni;

(e) navodni povlašteni porezni tretman VRK-a prema Hynixu;

(f) refinanciranje Hynixovog duga iz srpnja 2005.

(13) Sve gore navedene mjere bile su *ad hoc* mjere. Osim gornje točke (e), sve su ispitane mjere poduzele banke vjerovnici/institucije Hynixa, navodno po nalogu VRK-a. Pitanje „financijskog doprinosa vlade" u smislu članka 2. Osnovne uredbe je, kao i u početnom ispitnom postupku, u središtu ovog postupka te se ovdje poziva na uvodne izjave od 9. do 15. Uredbe o konačnoj pristojbi.

II. **Financijski položaj Hynixa nakon početnog ispitnog postupka**

(14) Unatoč opsežnim sanacijskim paketima koje je Hynix primio 2001., njegov financijski položaj nije se poboljšao pa je 2002. još uvijek imao rejting „selektivni bankrot" (*selective default*) koji mu je dodijelila agencija Standard & Poor. Trgovačko društvo je zabilježilo gubitak od 1,03 bilijuna KRW u prvih devet mjeseci 2002. i bilo je očito da nije u stanju platiti niti jedan dug u dospijeću. Prema financijskim izvještajima trgovačkog društva za 2002., omjeri trgovačkog društva pokazuju da trgovačko društvo nije moglo pokriti svoje kratkoročne obveze sa svojom kratkotrajnom imovinom, da nije moglo pokriti troškove kamata sa svojim prihodima, da se financiralo sa znatno više duga nego kapitala te da je imalo velike neto gubitke. Iako je sanacija u listopadu 2001. pomogla do određene mjere, trgovačko društvo je još uvijek bilo u pozamašnim dugovima. Morgan Stanley Dean Witter, jedan od Hynixovih vanjskih savjetnika, naveo je u izvješću u rujnu 2002. da je malo vjerojatno da Hynix „prikupi dovoljno gotovog novca u naredne dvije godine kako bi ispunilo obveze s naslova duga koji dospijeva na naplatu" ili „proširi kapacitet i financira tehnološke dogradnje te istraživanja i razvoj, potrebne kako bi i dalje bilo konkurentni proizvođač DRAM-a." Morgan Stanley Dean Witter dalje je naveo: „Hynix je tehnički u bankrotu i održava se na životu samo putem programa restrukturiranja duga" i „Financijska obveza potrebna da bi se trgovačko društvo vratilo na konkurentnu razinu čini se prevelikom. Vjerovnici si ne mogu priuštiti pomagati trgovačkom društvu do njegova ozdravljenja. Bez obzira na ishod, poruka ulagačima je jasna: Hynix nije podobno trgovačko društvo za ulaganje."

(15) Također u rujnu 2002., Merril Lynch je izjavio: „Iznimno smo zabrinuti zbog kobnih predviđanja Hynixovih prihoda. Smanjujemo predviđanja za 2002. i 2003. na područje deficita u pogledu poboljšanja troškova, a porast nabave je zaustavljen zbog nedostatka ulaganja u proces dogradnje tehnologije". Još jedan od Hynixovih savjetnika, Deutsche Bank Korea, priznao je da njihov equity sektor, iako je pratio industriju poluvodiča, nije pratio Hynix budući da je „nedostajalo ulagačkog apetita". U odgovarajućem trenutku ni samo trgovačko društvo nije osporilo ozbiljnost svojih financijskih poteškoća.

III. **Novo restrukturiranje**

(16) U listopadu 2001. CFIC je usvojio plan normalizacije poslovanja s ciljem obnove trgovačkog društva. CFIC su činile banke i druge institucije vjerovnici Hynixa. CIFIC je donosio odluke 75 %-tnom većinom. Prava glasa svake institucije utvrđena su u skladu s njezinom izloženošću prema Hynixu.

(17) Na Hynix se primjenjivao Zakon o poticanju korporacijskog restrukturiranja (CRPA), čime je efektivno bilo pod kontrolom svojih vjerovnika. CFIC je odlučio prodati poslovanje ili dio poslovanja trećoj osobi. U prosincu 2002., Odbor za restrukturiranje, inače pododbor CFIC-a, započeo je pregovore s društvom Micron Technology Inc. Pregovori su trajali pet mjeseci, stranke su potpisale Memorandum o razumijevanju, ali je Upravni odbor Hynixa naknadno odbio uvjete prodaje.

(18) S obzirom na neprestano financijsko pogoršanje Hynixa, CFIC je u svibnju 2002., kao nastavnu mjeru, zaposlio nekoliko vanjskih savjetnika, uključujući Deutsche Bank (DB), društvo Morgan Stanley Dean Wittear, društvo Deloitte & Touche i A.D. Littlea, kako bi analizirali Hynix i izradili plan za spašavanje trgovačkog društva. Zajedno s ovim vanjskim savjetnicima, KEB, koji je kao vodeći vjerovnik bio na čelu CFIC-a, proveo je dubinsku analizu (*due diligence*) Hynixa koja je završila u studenome 2002. Izvješće o rezultatima koje su pripremili Deutsche Bank i KEB (izvješće DB-a) podneseno je CFIC-u.

(19) CFIC je 30. prosinca 2002. odlučio provesti zaokret trgovačkog društva i rasprodati poduzeće kako je navedeno u izvješću DB-a. Zaokret trgovačkog društva podrazumijevao je restrukturiranje, uključujući:

— zamjenu duga za temeljni kapital u iznosu od 1 861,5 milijardi KRW,

— smanjenje vrijednosti kapitala u omjeru 21:1,

— produljenje otplate duga u iznosu od 3 393 milijarde KRW, i

— promjene uvjeta plaćanja kamate duga čiji je rok otplate produljen.

IV. **Opis mjera**

i. *Zamjena duga za temeljni kapital (debt-to-equity swap)*

(20) CFIC odlučio je zamijeniti dug u iznosu 1 861,5 milijardi KRW za dionice Hynix, što je iznosilo oko 50 % Hynixovih neosiguranih kredita. Cijena zamjene za dionice utvrđena je u iznosu od 435 KRW odlukom donesenom u prosincu 2002., a na temelju jednomjesečne prosječne tržišne cijene. Premda je CFIC u skladu s CRPA-om obvezan koristiti neku razumnu metodu izračuna cijene zamjene, nikakva određena metoda nije dostavljena.

(21) Plan restrukturiranja uključivao je smanjenje vrijednosti kapitala prije zamjene, za što je bilo potrebno odobrenje dioničara, budući da se zamjena nije mogla odmah provesti. Nakon provedbe smanjenja vrijednosti kapitala u omjeru 21:1, cijena zamjene iznosila je 9 135 KRW (21 × 435 KRW) i zamjena je krenula. Budući da se u skladu sa zamjenom dionice nisu smjele izdavati do travnja 2003., ta je cijena trebala služiti kao najniža, ali nije utvrđena ona najviša. Naime, stvarna cijena dionice je u trenutku odluke bila 280 KRW, a u travnju 2003. pala je na 167 KRW.

ii. *Produljenje roka otplate duga*

(22) Rok dospijeća duga Hynixa koji nije pretvoren u vlasnički kapital, produljen je do prosinca 2006. Ukupni iznos ovog duga čiji je rok otplate produljen, bio je 3 293 milijarde KRW.

iii. *Promjene uvjeta plaćanja kamate*

(23) Kamatna stopa na dug čiji je rok otplate produljen, smanjena je sa 6,5 % na 3,5 %. Razlika od 3 % smatrala se dodatnom glavnicom i dodana je preostalom neotplaćenom dugu, također s dospijećem u prosincu 2006. Kamata na ovu dodatnu glavnicu utvrđena je po stopi od 6 % i trebala se plaćati tromjesečno.

V. **Politika VRK-a prema Hynixu**

(24) Kako je opisano u Uredbi o privremenoj pristojbi i Uredbi o konačnoj pristojbi, VRK je imala gorući interes u slučaju Hynixa. VRK je priznala da zbog situacije Hynixa strani ulagači nisu željeli ulagati u Koreju jer je izloženost korejskih banaka prema Hynixu bila jako velika. Trebalo je riješiti problem Hynixa kako bi se uklonila nesigurnost. I doista, Hynixovo „strukturno prilagođavanje" je u izvješću Ministarstva financija i gospodarstva navedeno kao glavno političko pitanje za drugu polovicu 2002. U izvješću koje je podnijela Narodnoj skupštini, koreanska Velika narodna stranka (GNP) je, protiveći se, kritizirala inzistiranje VRK-a na spašavanju Hyundai grupe, matice Hynixa, izjavivši da VRK spašavanjem Hynixa „ubrizgava novac u rupu bez dna". Hynix smatra da, budući da je podneseno u studenome 2002., izvješće ne bi trebalo smatrati dokazom sudjelovanja VRK-a u novom restrukturiranju. Međutim, vjerovnici su odobrili novo restrukturiranje samo mjesec dana nakon podnošenja GNP-ovog izvješća, a razmatranja najboljeg načina spašavanja Hynixa su se odvijala mjesecima prije toga. GNP-ovo izvješće, stoga, nije relevantno za pitanje o tome da li je VRK imala neku politiku spašavanja Hynixa.

(25) Tijekom prve polovice godine, zamjenik ministra financija izjavio je da „će vjerovnici morati naći rješenje za Hynix u što kraćem roku kako bi se negativni učinak na gospodarstvo sveo na najmanju moguću razinu". U tu se svrhu održao sastanak Vlade Republike Koreje i Hynixovih vjerovnika kako bi se iznijela stajališta VRK-a o pregovorima s Micronom koji su tada bili u tijeku. MFG nije mogao ni potvrditi niti zanijekati da su se održali drugi sastanci i izjavio je da se zapisnici sa sastanaka nisu uvijek vodili. S druge strane, KFN je kazao da nije održan ni jedan drugi sastanak, iako je o razvoju događaja bio neslužbeno obaviještavan putem telefona. Međutim, dokazi iz spisa upućuju na to da je VRK, imajući na umu prethodne ispitne postupke njegove umiješanosti u Hynix od strane Europskih zajednica i Sjedinjenih Američkih Država, naložila da se sva komunikacija vezana za Hynix treba odvijati usmeno kako se ne bi mogla pratiti ([1]). KFN je izjavio da nije ovlašten intervenirati u napore restrukturiranja svakog trgovačkog društva, ali da je provodio parcijalno praćenje postupka, primjerice tada kada su mislili da bi se mogao dogoditi neki šok za tržišta. KFN provodi navedeno praćenje putem kontakata s osobama „na radnoj razini", ali se ne vodi nikakva evidencija o tim kontaktima. Iako je KFN priznao da je Hynix restrukturiran zbog svoje veličine, inzistirao je da način tog restrukturiranja utvrde isključivo vjerovnici. Hynixove banke vjerovnici potvrdile su da je KFN pozorno pratio restrukturiranje putem telefona i traženjima informacija.

(26) VRK je na sastancima u travnju 2002. priopćila svoja službena stajališta Hynixovim vjerovnicima, u skladu s kojima je Hynix trebalo prodati ili ga spasiti kako bi se ublažio šok. Iako je VRK inzistirala da se odluka o tomu treba li se razgovarati o likvidaciji ili ne, prepusti vjerovnicima, njezina izvješća o važnosti spašavanja Hynixa (restrukturiranjem ili prodajom) s ciljem povrata povjerenja u korejska tržišta, u suprotnosti su s tim inzistiranjem. Uvjerenje VRK-a da je Hynix prevelik da bi bankrotirao, poduprijeto je izjavom jedne od banaka vjerovnika da je Hynix toliko veliko trgovačko društvo, s toliko velikim brojem zaposlenika i ugovora da si možete zamisliti što bi se dogodilo da ode u stečaj ili postane nesolventno. Nadalje, jedan od Hynixovih vanjskih savjetnika je u svojem pismu o angažmanu napisao da će pomoći u nastojanju pronalaženja realnog i održivog rješenja restrukturiranja Hynixa koje će svesti socijalnu štetu na najnižu razinu. Bilo je posve jasno da likvidacija Hynixa ne dolazi u obzir.

([1]) Kangwon Lee, glavni direktor KEB-a „Neću reći", *Maeil Business Newspaper*, 23. kolovoza 2002.

VI. **Povezanost VRK-a s bankama vjerovnicima Hynixa**

(27) VRK je glavni dioničar većeg broja banaka vjerovnika Hynixa. Iz podataka koje su dostavile banke, Hynix i VRK, razvidno je da VRK drži barem znatni udio u temeljnom kapitalu (> 20 %) u bankama vjerovnicima/financijskim institucijama i time barem 75 % glasačkih prava u CFIC-u. Podsjećamo da je potrebna većina u CFIC-u bila 75 %, stoga je umiješanost VRK-a u odluke koje je donio Odbor vjerovnika neupitna.

(28) Isto kao u početnom ispitnom postupku, KDB i NACF su subjekti u stopostotnom državnom vlasništvu te se stoga smatraju javnim tijelima u smislu članka 1. stavka 3. Osnovne uredbe.

(29) U spisu nema dokaza koji bi upućivao na to da su se okolnosti u vezi Woori Banke promijenile u odnosu na one opisane u uvodnim izjavama od 80. do 82. Uredbe o privremenoj pristojbi. Usto, kako je navedeno u Uredbi o privremenoj pristojbi, banka Chohung Bank, sada pod nazivom Shinhan Bank budući da se 1. travnja 2006. pripojila banci Shinhan Bank, sklopila je Memorandum o razumijevanju s društvom Korean Deposit Insurance Corporation (KDIC) u siječnju 2002., čime je KDIC-u, javnom tijelu, dala odlučujući utjecaj kod donošenja odluka Chohung Banke.

(30) Uredba predsjednika Vlade 408. predstavlja dodatni dokaz o postojanju pravnog temelja za intervenciju VRK-a u financijski sektor iz političkih razloga. VRK citira Uredbu kao dokaz o tome da je korejska vlada službeno izjavila da se neće miješati u banke i financijske institucije. Međutim, članak 5. stavak 1. Uredbe predsjednika Vlade 408. propisuje da „u slučaju da organizacija za financijski nadzor zatraži suradnju ili podršku financijske institucije radi potrebe za stabilizacijom financijskog tržišta, to će se učiniti dokumentom ili na sastanku." Uredba, stoga, ne samo da ne isključuje intervenciju vlade u financijske institucije, već izričito određuje načine na koji se ta intervencija može provesti.

(31) Hynix je tvrdio da VRK ne kontrolira KEB te je dostavio vlasničku strukturu banke Commerzbank kao dokaz svoje neovisnosti od intervencije VRK-a. Dostavio je i dokumente koji se odnose na pravo veta banke Commerzbank na određena pitanja, uključujući upravljanje rizikom. Međutim, KEB nije mogao potvrditi je li banka Commerzbank, iako je poslala osobu da bude član kreditnog tima, uopće imala ikakvu kontrolu nad odlukama o kreditima te je izjavio da nisu bili upoznati s postojanjem tih prava veta.Nadalje, nedavni ispitni postupak u vezi umiješanosti VRK-a u kupnju dionica u KEB-u od strane trgovačkog društva Lone Star 2003. godine, dodatno dokazuje da je KEB pod kontrolom VRK-a. Smatra se, stoga, da ne postoji razlog za odustajanje od zaključaka početnog ispitnog postupka vezano za utjecaj VRK-a na odluke KEB-a.

(32) Još jedan primjer umiješanosti VRK-a u banke vjerovnike Hynixa bilo je imenovanje bivšeg ministra industrije i trgovine predsjednikom Odbora za restrukturiranje Hynixovog CFIC-a od strane upravljačkog odbora toga tijela, koji je ponovo bio imenovan ministrom samo nekoliko mjeseci kasnije.

(33) Kookmin i Woori Bank također su navele da bi ih umiješanost VRK-a mogla dovesti do toga da u svojim prospektima za Komisiju tržišta vrijednosnim papirima (Securities Exchange Commission) za 2002. donesu odluke na temelju politike. Hynix je dostavio dokaz da se predmetni tekst ne odnosi točno na Hynix i da ga ne bi trebalo shvaćati kao da podrazumijeva da VRK kontrolira korejski bankarski sektor. Međutim, dokaz koji je dostavio Hynix ne pobija druge dijelove upozorenja vezanog za prospekt, kao primjerice, da bi udio VRK-a u temeljnom kapitalu „mogao učiniti da poduzmemo radnje ili slijedimo političke ciljeve koji mogu biti protivni interesima (vjerovnika)".

(34) Komisija je zatražila uvid u internu dokumentaciju vezanu za odluke institucija vjerovnika o odobravanju plana restrukturiranja. Iz tih je povjerljivih dokumenata razvidno da vjerovnici nisu postupili u skladu s kreditnim rejtingom koji su pojedinačno dodijelili Hynixu za predmetno razdoblje, unatoč tome što je svaki vjerovnik kod odlučivanja o sudjelovanju u restrukturiranju slijedio svoje standardne interne procedure. Bez obzira na to što su Hynixu dodijelili rejting istovjetan rejtingu „selektivni stečaj" agencije Standard & Poor's, svi su vjerovnici prešli na odobravanje plana restrukturiranja. Na primjer, u vrijeme kada je plan restrukturiranja odobren, kreditni rejting koji je jedna banka dodijelila Hynixu ukazivao je na veliku ranjivost trgovačkog društva i vrlo malu mogućnost oporavka. Rejting koji su druge zainteresirane banke dodijelile Hynixu upućivao je na veliku mogućnost stečaja i nemogućnost oporavka u budućnosti. Banke su nastavile u pravcu plana i usvojile prijedlog restrukturiranja unatoč tome što dokazi ukazuju na to da takvo postupanje nije bilo u skladu s pristupom usmjerenim ka tržištu i da izvještaj DB-a ne govori suprotno.

(35) Navedeno je dokazano postupanjem vjerovnika s dugom čiju su otplatu produljili i temeljnim kapitalom koji su dobili na temelju zamjene duga za temeljni kapital: oko 80-90 % Hynixovog duga otpisano je kao gubitak — u jednom slučaju čak i 100 % — a temeljni kapital je knjižen po oko 20 % cijene koju su platili vjerovnici.

(36) Trgovačko društvo tvrdi kako naknadni događaji dokazuju da je odluka vjerovnika bila ispravna; Hynix je profitabilan od 2005, a vjerovnici su svoje dionice u trgovačkom društvu prodali za znatnu dobit. Međutim, kao prvo, ovo je *ex post facto* analiza koja nipošto ne opravdava zaključak da je navedeno, u vrijeme kada su vjerovnici usvojili plan restrukturiranja, bilo u skladu s pristupom usmjerenim ka tržištu. Usto, činjenicu da je Hynix preživio treba pripisati ogromnim subvencijama koje je primio. Ne može se reći da subvencije nisu bile subvencije, budući da je Hynix preživio jer je to preživljavanje bilo moguće samo uz te subvencije. Na kraju, vjerovnici su bili u istom položaju kao i krajem 2002. jer su sudjelovali u restrukturiranju iz 2001., što je bila subvencija. Oni, stoga, ne mogu reći da bi ih se trebalo uspoređivati s privatnim vjerovnicima koji su u jednom trenutku, u potpunosti na svoju ruku, poduzeli sve korake koji su ih doveli do njihovog položaja. Hynixov argument, stoga, ne utječe na zaključak da vjerovnici nisu postupali u skladu s pristupom usmjerenim ka tržištu.

VII. **Zaključak o financijskom doprinosu**

(37) S obzirom na dokaze iz spisa o politici VRK-a prema Hynixu i njegovom sudjelovanju u postupku donošenja odluka Hynixovih vjerovnika, te na dokaze o kritičnom stanju Hynixa i nevoljkosti tržišta da omogući kapital, kao i s obzirom na nepostojanje dokaza o tome da su postojeći vjerovnici postupali u skladu s tržišnim mjerilima, koja nisu narušena subvencijama, zaključuje se da je VRK povjerio zadaću Hynixovim vjerovnicima i istima davala upute da spase Hynix usvajanjem restrukturiranja opisanog u gornjoj uvodnoj izjavi 19. Navedeno je predstavljalo financijski doprinos u smislu članka 2. stavka 1. Osnovne uredbe.

(38) Hynix je tvrdio da VRK nije imala nikakve veze s novim restrukturiranjem koje su osmislili vjerovnici uz pomoć vanjskih savjetnika. Usto, tvrdio je da dokazi iz spisa samo pokazuju da je VRK bila zabrinuta za Hynixovu budućnost, ali da nije ispunio zahtjev za dokazivanjem veze između VRK-a i postupaka banaka. Iako udio VRK-a u temeljnom kapitalu nije odlučujući dokaz o davanju uputa ili povjeravanju zadatka, ipak je snažan dokaz mjere u kojoj VRK može utjecati na postupak donošenja odluka banaka. Isto kao u slučaju početnog ispitnog postupka, dokazi iz spisa ukazuju na to da, kao veliki dioničar, VRK može postavljati direktore i tako utjecati na ishod glasovanja na sastancima odbora. Nadalje, razni tiskovni članci i izvješća iz spisa jasno dokazuju da VRK nije htjela dopustiti da Hynix propadne, što se može poduprijeti činjenicom da je jedna od banaka u stopostotnom vlasništvu VRK-a otkupila Hynixov dug od drugih vjerovnika kako bi olakšala financijski teret drugim bankama kojima je povjereno da spase Hynix. Nedvojbeno je da su novi plan restrukturiranja zajednički osmislili Hynixovi vanjski savjetnici i vjerovnici. Međutim, dokazi iz spisa upućuju na to da je VRK povjerila Hynixovim vjerovnicima zadaću i uputila ih da restrukturiraju Hynix te da ne dopuste da propadne.

(39) Ponašanje banaka također jasno dokazuje da nisu postupale u skladu s uobičajenim poslovnim interesima. Nijedna banka nije Hynixu dodijelila rejting trgovačkog društva podobnog za ulaganje. Upravo suprotno, iz svih rejtinga koje su Hynixu dodijelili njegovi vjerovnici proizlazi da su Hynix smatrali značajnim rizikom i da su sumnjali u njegovu mogućnost preživljavanja. Društvo je tvrdilo da ponašanje vjerovnika treba razmatrati sa stajališta „postojećeg vjerovnika". Međutim, kako je to detaljnije razmotreno u uvodnoj izjavi 36. i uvodnim izjavama od 41. do 44., sigurno je da u ovom slučaju, na koji utječu iznimno velike i slične subvencije koje su odobrene samo oko godinu dana ranije, ispravan test koji treba primijeniti u pogledu komercijalne razumnosti vjerovnika jest test privatnog ulagača. Trebalo bi, stoga, razmotriti pitanje o tome bi li se postojeći vjerovnik ponašao slično Hynixovim vjerovnicima.

VIII. **Korist**

(40) Vezano za Hynixovu ostvarenu korist, KEB, Woori Bank, Shinhan Bank, KDB i NACF tvrdili su da su sudjelovali u novom restrukturiranju zato jer su željeli maksimizirati stopu povrata kredita odobrenih Hynixu. Smatrali su da je vrijednost Hynixa kao trgovačkog trgovačkog društva kojem ne prijeti likvidacija viša od vrijednosti koja bi se dobila u slučaju likvidacije u skoroj budućnosti. Ipak, ova usporedba, bez obzira na njezinu bit koja se koristi kao mjerilo za analizu postojanja koristi, ne bi se, ni u kojem slučaju, mogla primijeniti na ovaj predmet zbog obrazloženog u uvodnoj izjavi 36. i donjim uvodnim izjavama od 41. do 44. Nadalje, postojanje moguće koristi za jako izložene vjerovnike ne dokazuje da nije postojala korist za Hynix.

(41) Hynix tvrdi da se novo restrukturiranje temeljilo na tržištu, kako su to savjetovali vanjski savjetnici kao što su, primjerice, DB i Deloittes, nakon mjeseci provođenja dubinske analize i da se zasnivalo na izvješću DB-a koje je preporučilo način postupanja koje se naknadno pratilo. Međutim, izvješće DB-a bilo je upućeno Hynixovim vjerovnicima. Cilj mu je bio maskimizirati otplatu duga prema tim vjerovnicima i ujedno sačuvati društvo od stečaja. Hynix je smatrao da test koji treba provesti kako bi se utvrdila korist koju je društvo ostvarilo novim restrukturiranjem, treba biti test „privatnog vjerovnika", a ne „privatnog ulagača". Stajalište vjerovnika je čimbenik koji se može uzeti u obzir u jednoj analizi, ali, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 36. i sljedećima, u ovom slučaju ne igra ulogu.

(42) Općenito govoreći, relevantno mjerilo jest, bi li ulagač usmjeren ka tržištu, bio on izložen prema Hynixu ili ne, procijenio predloženo ulaganje u Hynix kao isplativo ili ne. Izvješće DB-a ne nudi pouzdani odgovor na to pitanje, jer, budući da se odnosi na postojeće vjerovnike, počiva na pretpostavci korištenja općenito postojećih struktura dugovanja i vlastitog kapitala Hynixa kao sredstva za predloženo ulaganje, u potpunosti smanjujući, pritom, svaku mogućnost hipotetičkog vanjskog ulaganja pod istim uvjetima. Izvješće DB-a ne sadrži nijedan dokaz o tome da su vanjski privatni ulagači imali bilo kakav interes unijeti novac u Hynix. Upravo suprotno, DB-ov savjet privatnim ulagačima bio je da ne ulažu u Hynix, što proizlazi iz činjenice da DB-ov sektor za istraživanja nije pratio Hynixov vlasnički kapital.

(43) U svakom slučaju, financijski položaj Hynixa u vrijeme novog restrukturiranja, kako je opisano u uvodnoj izjavi 14., bio je kritičan i bilo je razvidno da Hynix nije bio u mogućnosti servisirati svoje obveze, dakle, nije bilo skorog pristizanja sredstava s tržišta, što je razvidno iz izjava financijskih savjetnika navedenih u uvodnim izjavama 14. i 15. Dok s jedne strane izvješće DB-a ukazuje na put koji Hynixovi vjerovnici moraju slijediti kako bi svoje gubitke sveli na najmanju razinu, s druge strane ne daje nijednu naznaku o tome zašto bi tržište i dalje pozajmljivalo novac Hynixu, trgovačkom društvu u „selektivnom stečaju", ili ulagalo u njega. Drugi dostupni podaci o položaju Hynixa i situaciji na tržištu, stoga, potvrđuju da izvješće DB-a ne pruža nijedan pouzdani odgovor na pitanje bi li ulagač usmjeren ka tržištu procijenio predloženo ulaganje u Hynix kao isplativo ili ne.

(44) Usto, ostavljajući po strani pitanje koje su korake strane mogle poduzeti 2002. s obzirom na tadašnju situaciju, ostaje činjenica da je Hynix doveden u takav položaj odlukama o gospodarski nerazumnim ulaganjima i kreditiranju koje je donijela VRK 2001. ili koje su bile donijete u njezino ime, a posljedice kojih su se i dalje osjećale u 2002. i kasnije. Izričita svrha novog restrukturiranja bilo je refinanciranje Hynixa i to se ne može odvojiti od početno sanacije iz 2001. Riječ je o međusobno povezanim operacijama. Drugim riječima, samo zbog iracionalne naravi i naknadnog neuspjeha prethodnog restrukturiranja, mjerom iz 2002. bilo je potrebno produljiti rok otplate duga postojećim vjerovnicima. Rješenje koje je predloženo u izvješću DB-a je, stoga, bilo jedino moguće zbog mjera iz 2001. Neke predložene korake nije moguće smatrati tržišnim mjerilima ako su ti koraci sami po sebi nastavak neke prethodne vladine nerazumne odluke o ulaganju. Izvješće DB-a i iz tog razloga ne pruža pouzdani odgovor na pitanje bi li ulagač usmjeren ka tržištu procijenio predloženo ulaganje u Hynix kao isplativo ili ne.

(45) Smatra se, stoga, da je novim restrukturiranjem društvo ostvarilo korist u smislu članka 2. stavka 2. Osnovne uredbe.

IX. **Posebnost**

(46) Budući da su mjere obuhvaćene novim restrukturiranjem poduzete isključivo za Hynix, produljenje roka otplate duga, pretvaranje kamate u glavnicu i zamjena duga za temeljni kapital, smatraju se specifičnima u smislu članka 3. Osnovne uredbe.

X. **Izračun iznosa koristi**

i. *Vrijeme koristi*

(47) Sukladno članku 5. Osnovne uredbe, iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere izračunava se kao korist primatelja za koju je tijekom razdoblja ispitnog postupka u vezi sa subvencioniranjem utvrđeno da je postojala. Iznos duga jednak iznosu koji se pretvorio u temeljni kapital odmaknut je od kredita i knjižen kao ispravak vrijednosti kapitala kada je 30. prosinca 2002. donesena odluka o restrukturiranju (bilješka br. 14 uz Hynixove financijske izvještaje za 2002.). Na isti datum Hynix je oslobođen i obveze plaćanja kamata s naslova tog duga.

(48) Industrija Zajednice tvrdila je da Hynix nije ostvario korist od novog restrukturiranja prije 13. travnja 2003., kada su dionice efektivno izdane vjerovnicima. S druge strane, društvo je tvrdilo da je efektivni datum koristi prosinac 2002., budući da je to datum kada su vjerovnici donijeli odluku o odobravanju restrukturiranja i kada je Hynix oslobođen obveza s osnove svojeg duga.

(49) Budući da je Vijeće DSB-a za DRAM izjavilo da se korist od subvencije mora sagledati sa stajališta primatelja te da trgovačko društvo više nije imalo obveza prema svojim vjerovnicima s naslova duga od datuma na koji je donesena odluka o novom restrukturiranju, smatra se da je efektivni datum ostvarivanja koristi od strane Hynixa bio 30. prosinca 2002.

ii. *Osnovica za izračun*

Produljenje roka otplate duga, promjene kamatne stope i uvjeta plaćanja

(50) Sukladno metodologiji usvojenoj u početnom ispitnom postupku, u svrhe izračuna koristi, rok produljenja otplate duga smatrat će se kreditom. Kamat pretvoren u glavnicu će se također smatrati kreditom u ove svrhe. U početnom ispitnom postupku subvencija se smatrala nominalnim iznosom glavnice kredita raspoređene

na uobičajeno razdoblje amortizacije imovine od pet godina. Svaki tako raspoređeni godišnji iznos uvećan je za standardnu komercijalnu kamatu u Koreji (7 %). Panel za rješavanje spora o DRAM-ovima između EZ-a i Koreje na početku je to kritizirao kazavši da se radi o „metodologiji bespovratnih sredstava" iz koje ne proizlazi da se krediti, za razliku od bespovratnih sredstava, otplaćuju te da „ je, stoga, kredit manje pogodan za društvo nego bespovratna sredstva" [1]. Vijeće je smatralo da bi EZ trebala temeljiti svoj izračun na mjerilima koja odražavaju uobičajenu ulagačku praksu.

(51) Slijedom napomena Panela WTO-a vezano za metodologiju bespovratnih sredstava koja je primijenjena u početnom ispitnom postupku, u ovoj se reviziji smatralo primjerenim pronaći mjerilo koje se temelji na kreditu, po kojem bi se mogla izračunati korist.

(52) Hynixova financijska situacija je u vrijeme novog restrukturiranja, kako je to opisano u gornjim uvodnim izjavama 14. i 15., bila kritična i jasno je bilo da Hynix nije u mogućnosti servisirati svoje obveze, odnosno, da nije bilo skorog priljeva sredstava s tržišta. U vrijeme novog restrukturiranja Hynix nije dobio nijedan komercijalno usporediv kredit niti je u spisu bilo dokaza o utvrdivom trošku i uvjetima nekog usporedivog komercijalnog kredita koji je u relevantnom trenutku bio odobren Hynixu ili nekoj drugoj tvrtki u usporedivoj situaciji. Činjenica da su privatni subjekti također sudjelovali u novom restrukturiranju ne pruža pouzdano mjerilo; ti su subjekti bili mali i imali male iznose potraživanja prema Hynixu u usporedbi sa subjektima pod upravom VRK. Nadalje, u skladu s nalazima Panela WTO-a u predmetu japanskih DRAM-ova u kojem se uzelo u obzir iste činjenice kao i u ovom ispitnom postupku, prisutnost istovremenog sudjelovanja vlade u postupku odlučivanja o novom restrukturiranju narušava tržište pa se stoga privatni subjekti kojima vlada ne upravlja, ne mogu smatrati pouzdanim mjerilom [2].

(53) Komisija je, stoga, osmislila zamjensko mjerilo zasnovano na komercijalnoj kamatnoj stopi uz dodatak premije rizika koja odražava stopu za neplaćanje usporedivo rizičnih društava. Ovakvo mjerilo uzima u obzir rok otplate kredita, referentnu kamatnu stopu koju bi plaćalo kreditno sposobno društvo, vjerojatnost neplaćanja od strane kreditno nesposobnog trgovačkog društva u određenom vremenskom razdoblju i vjerojatnost neplaćanja od strane kreditno sposobnog trgovačkog društva u istom vremenskom razdoblju.

(54) Komisija je upotrijebila sljedeću formulu za izračun odgovarajuće referentne kamatne stope za kreditno nesposobna trgovačka društva:

$$i_b = \left[\left(1 - q_n\right)\left(1 + i_f\right)^{n/(1-p_n)}\right]^{(1/n)} - 1$$

gdje je:

n = rok otplate kredita

i_b = referentna kamatna stopa za kreditno nesposobnog zajmoprimca

i_f = dugoročna kamatna stopa koju bi plaćalo kreditno sposobno društvo

p_n = vjerojatnost neplaćanja od strane kreditno nesposobnog trgovačkog društva u razdoblju od n godina

q_n = vjerojatnost neplaćanja od strane kreditno sposobnog trgovačkog društva u razdoblju od n godina

(55) Za potrebe ovog izračuna, Komisija je kao kamatnu stopu kreditno sposobnih društava za kredite u KRW koristila prosječnu kamatnu stopu Banke Koreje za obveznice društava podobnih za ulaganje iz 2003., koja je iznosila 10,43 %. Stope za neplaćanje za kreditno sposobna i kreditno nesposobna trgovačka društva za razdoblje predmetnih mjera, uzete su od Moody's Investor Services. Stopa za neplaćanje kreditno nesposobnih društava je u 2003. za razdoblje od tri godine (rok produljenja otplate) bila 54,86 %, dok je stopa za neplaćanje kreditno sposobnih društava u 2003. za razdoblje od tri godine bila 0,33 %. To je dovelo do ukupne kamatne stope od 43,8 %. Za razliku od navedenog, kamatna stopa koju je Hynix trebao plaćati na dug čiji je rok otplate produljen, bila je 3,5 %, što znači razliku u kamatnoj stopi od 40,3 % pa iz toga proizlazi da stopa kompenzacijske pristojbe iznosi 23,7 %.

Zamjena duga za temeljni kapital

(56) Kako je opisano u uvodnoj izjavi 21., CFIC je izračunao cijenu zamjene duga za temeljni kapital od 435 KRW na dan 30. prosinca 2002., na temelju jednomjesečne prosječne cijene. Društvo tvrdi da se radilo o komercijalno važećoj metodi za utvrđivanje cijene dionice te da je odražavala tržišnu stvarnost. Ta je cijena, međutim, odražavala gornju granicu. Da je cijena dionice porasla u razdoblju između 30. prosinca 2002. i dana efektivnog izdavanja dionica, i cijena bi se na odgovarajući način promijenila. Stvarna cijena na dan odluke o nastavku s novim restrukturiranjem, bila je 280 KRW. Kada je naknadno dug nakon smanjenja temeljnog kapitala pretvoren u vlasnički kapital po cijeni od 9 135 KRW (435 KRW × 21), cijena dionice je bila 3 500 KRW. Ako se ne uzme u obzir smanjenje vrijednosti kapitala, izdane dionice su se prodavale dosta ispod nominalne vrijednosti, to jest, po cijeni od 167 KRW. Neupitno je da CFIC imao diskrecijsko pravo odlučiti o metodi utvrđivanja cijene zamjene. Bez obzira na to diskrecijsko pravo međutim, budući da cijena zamjene nije bila fiksna, već je bila jamstvo da će društvo dobiti minimalni iznos za svoje dionice, ista se ne može smatrati cijenom koja odgovara komercijalnoj stvarnosti, posebno ako se uzme u obzir stvarna cijena u trenutku određivanja cijene zamjene te neiznenađujući silazni trend između trenutka CFIC-ovih sastanaka i datuma zamjene u travnju 2003.

[1] *Izvješće vijeća o sporu o DRAM-ovima između Europske zajednice i Koreje, odlomak 7.212.*

[2] *Izvješće vijeća WT/DS336/R o sporu o DRAM-ovima između Japana i Koreje, odlomci 7.283 – 7.298.*

(57) Za izračun koristi koju je ostvario Hynix od zamjene duga za temeljni kapital, treba uzeti u obzir troškove izdavanja temeljnog kapitala Hynixu. Komisija je napomenula da bi za potrebe razmatranja troškova zamjene sa stajališta primatelja, ako takvi troškovi postoje, trebalo uzeti u obzir obveze trgovačkog društva u trenutku izdavanja novog temeljenog kapitala. Komisija je u tom pogledu napomenula da dokapitalizacije putem izdavanja redovnih dionica inače ne stvaraju posebne obveze za društvo, budući da ne postoji nikakva fiksna stopa povrata koju društvo mora dostići niti plaćanja koja mora izvršiti. Međutim, društvo ima barem teoretsku obvezu raspodjele dobiti, ili dijela iste, svojim dioničarima; stopa povrata na kapital (ROE) može dati određenu naznaku o razini povrata koju se očekuje od trgovačkog društva da priskrbi svojim dioničarima i koja se može koristiti za izračun iznosa Hynixove koristi. Međutim, Hynixov ROE je u 2003. bio u negativnom postotku, kako je izračunato na temelju njegovih financijskih izvještaja za tu godinu. Na temelju objektivne procjene Hynixovog financijskog položaja u vrijeme zamjene duga za temeljni kapital, nerazumno je, stoga, očekivati da bi Hynix bio u poziciji podijeliti ikakav povrat svojim dioničarima za relevantnu godinu. Dakle, korištenjem ROE-a kao mjerila i dalje bi zaključak bio da je cijeli iznos zamjene duga za temeljni kapital subvencija protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere.

(58) Komisija je razmotrila i postoje li troškovi za Hynix povezani s njegovom primoranošću da otpusti vlasničke udjele zbog zamjene ili troškovi mogućeg razvodnjavanja cijene dionica zbog izdavanja novih. Na temelju revizije dokaza iz spisa, Komisija ne vjeruje da je Hynixova neto korist od zamjene cijelog duga za temeljni kapital smanjena zbog izdavanja novih dionica. U tom pogledu, Komisija smatra da je najbitnije prepoznati utjecaj koji je zamjena duga za temeljni kapital imala na Hynixovu financijsku situaciju.

(59) Vezano za pitanje praga, ključno je prepoznati da to nije bila samo čista dokapitalizacija. Hynix je ostvario osnovnu korist od ogromnog iznosa duga koji je zatvoren zamjenom, točnije 1 861,5 milijardi KRW. Time je Hynix oslobođen otplate bilo kojeg dijela glavnice i bilo koje kamate. Umjesto toga, ogroman iznos duga zamijenjen je dionicama izdanima bankama vjerovnicima. Međutim, Hynix nije imao stvarnog, mjerivog troška s naslova izdavanja novih dionica. Vrijednost postojećih dionica se zbog izdavanja razvodnila, ali to nije imalo apsolutno nikakav utjecaj na Hynixovu bilancu. Nije prouzročilo ni gotovinske troškove (osim troškova povezanih s izdavanjem novih dionica), a niti je obvezalo Hynix na bilo kakva buduća plaćanja, što bi bio slučaj da se radilo o dužničkim instrumentima.

(60) Društvo je tvrdilo da se tržišna vrijednost dionica treba odbiti od bilo kakve utvrđene koristi i citiralo je Smjernice Komisije za izračun subvencije u ispitivanjima kompenzacijske pristojbe, koja u stavku E točki (f) podtočki iii. propisuje da „ako vlada kupi udjele/dionice u trgovačkom društvu i za njih plati veću cijenu od one tržišne *(uzimajući u obzir druge čimbenike koji su mogli utjecati na privatnog ulagača), iznos subvencije je razlika između te dvije cijene (naglasak je dodan)*". Međutim, privatni ulagač u relevantnom razdoblju uopće ne bi bio kupio Hynixove dionice. Upravo suprotno, iz dokaza iz spisa razvidno je da se s Hynixovim dionicama trgovalo na tako niskoj razini da je trgovina trebala biti obustavljena, ali nije zbog jedne iznimke u Korejskim pravilima o uvrštenju na burzu, koja kao da je bila osmišljena samo za Hynix. Nadalje, činjenica da dionicama nije određena tržišna vrijednost ne utječe na društvo, jer je ne mora platiti. To bi bilo relevantno samo da je u zamjeni duga za temeljni kapital postojao element koji je obvezao Hynix da sklopi ugovor o otkupu dionica.

(61) Slijedom toga, s obzirom na gornja razmatranja i budući da Hynix nije prikazao nikakve troškove vezane za izdavanje vlasničkog kapitala, smatra se da je odgovarajući pristup za mjerenje koristi od zamjene duga za temeljni kapital, uzeti puni iznos zamjene.

iii. *Konačni izračun koristi*

(62) Kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 61., puni iznos zamjene duga za temeljni kapital uzet je kao korist koju je Hynix ostvario od te mjere. Kako je gore opisano, subvencija daje veliku, jednokratnu korist, budući da se metoda raspodjele u razdoblju od pet godina smatra odgovarajućom. Tako raspodijeljen iznos subvencije bio je izražen kao postotak ukupne prodaje Hynixa u 2005. Uz kamatu, primjenjujući prosječne komercijalne kamatne stope u Koreji u razdoblju revizije ispitnog postupka, subvencija protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere iznosi 6,8 %. Međutim, budući da je zamjena duga za temeljni kapital jednokratna, neponovljiva subvencija koja se raspodjeljuje tijekom određenog vremenskog razdoblja i ako se drži da je razdoblje raspodjele počelo tada kada je korist uistinu primljena, smatra se da je ono isteklo 31. prosinca 2007.

(63) Kako je spomenuto u uvodnoj izjavi 50., produljenje roka otplate duga i kamata pretvorena u glavnicu smatrani su kreditom pa stoga i stalnom subvencijom. Društvo je tvrdilo da je otplatilo subvenciju primljenu tijekom restrukturiranja u prosincu 2002., kada je

u srpnju 2005. refinanciralo svoj dug prema konzorciju korejskih i nekorejskih banaka (vidjeti uvodne izjave 75. i 76.). Hynix smatra da je subvenciju zatvorio refinanciranjem na temelju kojeg je preuzeo novi dug kako bi otplatio dug s naslova novog restrukturiranja i postepeno izašao iz opsega primjene CRPA-a. Kada se 2005. refinanciranje dogodilo, Hynix je ponovo postao profitabilan i imao kreditni rejting BBB + prema trgovačkom društvu Korea Investors Service Inc. Hynicovo refinanciranje duga po komercijalnim uvjetima uistinu je zaustavilo trajanje subvencije, čime je korist prestala postojati. Slijedom navedenog, smatra se da je od 13. srpnja 2005. Hynix prestao ostvarivati korist od produljenja roka otplate duga i kamate pretvorene u glavnicu.

XI. **Ostali navodni programi subvencija**

Prodaja BOE-Hydis

(64) U siječnju 2003. Hynix je prodao poslovanje sa zaslonima od tekućih kristala (Hydis) kineskom trgovačkom društvu Beijing Orient Electronics Technology Group Co. Limited (BOE) za otprilike 380 milijuna USD. Kupovna cijena je u velikoj mjeri financirana iz kredita koje su Hynixu odobrile banke vjerovnici, točnije KEB, KDB, Woori Bank i Hyundai Marine and Fire Insurance (HMFI), koje su zajedno pozajmile 188 milijuna USD novom trgovačkom društvu osnovanom za kupnju imovine, pod nazivom BOE-Hydis.

(65) Industrija Zajednice je navela da je VRK povjerila zadaću korejskim bankama i upućivala ih da odobre sredstva po povlaštenim uvjetima kako bi omogućile BOE-u da kupi imovinu i tako osiguraju Hynixu toliko potreban priljev novca.

(66) Iako je postojao određeni dokaz o pritisku KEB-a i Hynixa na neke druge zajmodavce i da BOE nije uspio privući financiranje neovisnih kreditora, nije bilo dokaza da su dana sredstva uistinu predstavljala subvenciju protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere. Utvrđivanje povjeravanja i/ili davanja uputa korejskim bankama od strane Vlade Republike Koreje nije dovoljno. Kako bi se utvrdilo postojanje subvencije protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske pristojbe u okolnostima koje je opisala industrija Zajednice, potrebno je dokazati da je VRK samom BOE-u povjerila kupnju Hydisa i davala mu upute u vezi s tim. Iako su uvjeti financiranja korejskih banaka bili velikodušni, BOE je preuzeo dug od 188 milijuna USD i platio ostatak kupovne cijene u gotovini. Nema dokaza o tome da je VRK povjerila kupnju ili davala upute BOE-u. U svakom slučaju, trgovačkom društvu BOE-Hydis je odobreno financiranje i nije dostavljen ni jedan dokaz o tome da je korist išla preko Hynixa. Krediti u iznosu od 188 milijuna USD, koje su BOE-Hydisu odobrile korejske banke, stoga se ne smatra subvencijom u smislu članka 2. Osnovne uredbe.

Prodaja trgovačkog društva System IC

(67) Kako je predviđeno uvjetima novog restrukturiranja, u listopadu 2004. Hynix je prodao imovinu svojeg trgovačkog društva System IC konzorciju kojim su upravljali partneri CVC-a, privatnog dioničkog fonda pod upravom Citigroup Venture Capital, za 954,3 milijarde KRW. Financiranje akvizicije pokrilo je 481,3 milijarde KRW kupovne cijene i skoro je preuzelo oblik prijenosa duga s Hynixa na MagnuChip, društvo osnovano za kupnju imovine trgovačkog društva System IC. Hynixovi vjerovnici prenijeli su svoja neosigurana potraživanja prema Hynixu trgovačkom društvu MagnaChip po diskontnoj stopi od 21 %, dok je novo društvo preuzelo osigurane dugove bez ikakvih pogodnosti.

(68) Industrija Zajednice tvrdila je da je iznos prijenosa diskontiranog duga istovjetan subvenciji protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere. Međutim, s obzirom da je društvo MagnaChip preuzelo dug od 481,3 milijarde KRW i da je platilo 481,3 milijarde KRW u gotovini, kako bi se utvrdilo da je transakcija uključivala financijski doprinos, prvo bi trebalo dokazati povjeravanje zadatka ili davanje uputa trgovačkom društvu MagnaChip/partnerima CVC-a, ali ni jedan dokaz o tome nije pronađen ili dostavljen. Sudjelovanje vjerovnika u prijenosi diskontiranog duga bilo je dobrovoljno. Slično kao i kod prodaje BOE-Hydis, sredstva su dana trećoj osobi, a ne Hynixu, prema tome nema dokaza o tome da je korist išla preko Hynixa. Prijenos diskontiranog duga trgovačkom društvu Magna Chip ne smatra se, stoga, subvencijom u smislu članka 2. Osnovne uredbe.

Otkup duga za gotovinu

(69) U listopadu 2004. Hynix je iskoristio primitke od prodaje imovine trgovačkog društva System IC za provedbu Plana otkupa poduzeća za gotovinu koji je odobrio CFIC i u skladu s kojim je Hynix „otkupio" dug prema svojim vjerovnicima po diskontnoj stopi. Naime, Hynix je ponudio da će otplatiti svoj dug prijevremeno, iako po smanjenoj stopi. Drugi otkup za gotovinu (OG) dogodio se u prosincu 2004. Industrija Zajednice smatra da su ti diskontirani otkupi za gotovinu predstavljali subvenciju protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere.

(70) Vjerovnici koji su željeli sudjelovati u OG-u u listopadu, sporazumjeli su se da Hynix otplati 70 % neosiguranog duga prema njima i 96 % osiguranog duga. Diskontna stopa za neosigurani dug smanjena je na 21,84 % za OG u prosincu.

(71) Iz dokaza iz spisa razvidno je da je sudjelovanje u OG-u bilo dobrovoljno. Usto, nema dokaza koji upućuju na to da je postupanje vjerovnika sudionika bilo komercijalno nerazumno, budući da je diskont na neosigurani dug kompenziran činjenicom prijevremene otplate, dakle, vremenskom vrijednošću novca. GO-i se, stoga, ne smatraju subvencijom u smislu članka 2. Osnovne uredbe.

Povlašteni porezni tretman

(72) Industrija Zajednice smatra da je VRK dala Hynixu povlašteni porezni tretman tako da nije od potonjeg zatražila da prizna prihod od zamjene duga za temeljni kapital u novom restrukturiranju kao dobit. Bez obzira što su Hynixovi gubici u 2003. bili takvi da ne bi morao platiti porez na dobit i da je priznao prihod od zamjene kao dobit, industrija Zajednice tvrdila je da je Hynix ostvario korist jer nepriznavanjem prihoda nije smanjio preneseni gubitak koji je potom mogao prebiti s oporezivim prihodom u 2005., kada je postao profitabilan.

(73) Navodni povlašteni porezni tretman proizlazi iz odgođene izmjene zakona kojom bi se od društava u postupku dobrovoljnog restrukturiranja, kao što je Hynix, zahtijevalo da priznaju prihode od zamjena duga za temeljni kapital kao oporezivu dobit. Industrija Zajednice navela je da je prvobitna namjera VRK-a bila da izmjena propisa stupi na snagu u ožujku 2003. kako bi Hynixov prihod od zamjene duga za temeljni kapital u skladu s novim restrukturiranjem bio oporeziv. Industrija Zajednice tvrdila je da je VRK nakon žalbi barem jednog od tri trgovačka društva koja bi bila pogođena tom izmjenom zakona, a jedno od kojih je bilo Hynix, odgodila stupanje na snagu te nove odredbe na 1. siječnja 2004. Hynix je tvrdio da je stupanje na snagu nove odredbe odgođeno kada je VRK shvatila da bi trenutni učinak odluke bio u suprotnosti s načelima neretroaktivnosti i uvriježenom praksom stupanja na snagu poreznih odredaba na početku porezne godine.

(74) industrija Zajednice ponovila je svoje tvrdnje u svojim napomenama podnesenima nakon objave bitnih činjenica i utvrđenja ispitnog postupka. Međutim, nema dovoljno dokaza u spisu o namjeri VRK-a da osigura neoporezivanje Hynixovih prihoda od zamjene duga za temeljni kapital ili o tome da je navodni povlašteni porezni tretman bio specifičan u smislu članka 3. Osnovne uredbe. Nadalje, upitno je li Hynix ostvario ikakvu korist od tog izuzeća od plaćanja poreza s obzirom na obujam njegovih neto poslovnih gubitaka i na činjenicu da si se ti gubici mogli prenositi samo pet godina. Hynix je naknadno, u 2005., ostvario dobit, ali njegovi su gubici bili takvi da i da je prihod od zamjene duga za temeljni kapital priznat kao oporeziva dobit, preostali preneseni gubitak bio je više nego dovoljan da apsorbira dobit koju je ostvario u 2005., prema tome, Hynix ne bi ostvario dobit tijekom (niti prije) PI-a. Usto, budući da je korist od zamjene duga za temeljni kapital kompenzirana u „bruto" iznosu, to jest, bez uzimanja u obzir mogućeg utjecaja oporezivanja, bilo koja korist od tog povlaštenog poreznog tretmana već je uzeta u obzir pa bi ponovno kompenziranje bilo dvostruko računanje. Porezni tretman zamjene Hynixovog duga za temeljni kapital od strane VRK-a se, stoga, ne smatra subvencijom u smislu članka 2. Osnovne uredbe.

Refinanciranje iz srpnja 2005.

(75) U srpnju 2005. Hynix je refinancirao 1,2 bilijuna KRW svojeg duga i postupno ranije izašao iz opsega primjene CRPA-a. Refinanciranje je uključivalo dugoročni kredit od 500 milijuna USD, prikupljen izdavanjem obveznica na Njujorškoj burzi te ugovor o revolving kreditu od 250 milijardi KRW i od 550 milijuna USD, uz sudjelovanje korejskih i inozemnih banaka (refinanciranja iz srpnja 2005.) Industrija Zajednice tvrdila je da refinanciranje iz srpnja 2005. podrazumijeva dodatnu subvenciju, budući da je Hynix još uvijek bio prezaduženo društvo kojem nisu bila dostupna sredstva na tržištu.

(76) U srpnju 2005. Hynix je bio puno zdravije društvo, iako prezaduženo. Ponovo je postalo profitabilno i imalo je kreditni rejting BBB+. Iz dokaza iz spisa razvidno je da uvjeti financiranja korejskih banaka nisu bili u nesuglasju s njegovim kreditnim rejtingom. Nadalje, stupanj sudjelovanja inozemnih banaka ide u prilog Hynixovoj tvrdnji da je refinanciranje odobreno po komercijalnim uvjetima. Usto, nema dokaza o povjeravanju ili davanju uputa korejskim bankama u vezi kredita danih Hynixu u skladu s ovim refinanciranjem. Refinanciranje iz srpnja 2005 se, stoga, ne smatra subvencijom u smislu članka 2. Osnovne uredbe.

XII. **Zaključci o mjerama**

(77) Smatralo se da je korist od subvencija kompenziranih u početnom ispitnom postupku ostvarena 1. siječnja 2001. i da je raspoređena na razdoblje od pet godina, što je odgovaralo uobičajenom razdoblju amortizacije imovine u industriji poluvodiča.

(78) Mjere uvedene u početnom ispitnom postupku odnosile su se na jednokratne, neponovljive subvencije, raspodijeljene na određeno razdoblje, a budući da se smatra da je to razdoblje raspodjele počelo u trenutku efektivnog primitka koristi, smatra se da su mjere određene Uredbom o konačnoj pristojbi istekle 1. siječnja 2006. Budući da je 13. srpnja 2005. Hynix prestao ostvarivati korist s naslova duga čiji je rok otplate produljen i s naslova kamate pretvorene u glavnicu iz prosinca 2002. te budući da je zamjena duga za temeljni kapital iz prosinca 2002. istekla 31. prosinca 2007., mjere bi se trebale staviti izvan snage s učinkom od 31. prosinca 2007., a postupak završiti.

(79) Sukladno tome, konačne kompenzacijske pristojbe koje su plaćene ili knjižene u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 1480/2003 o uvozu određenih elektroničkih integriranih krugova poznatih pod nazivom memorije s nasumičnim dinamičkim pristupom (DRAM) proizvedene upotrebom inačica procesne tehnologije metal-oksid-poluvodiča (MOS), uključujući vrste komplementarnih MOS-ova, svih vrsta, gustoće, u svim inačicama, svih brzina pristupa, konfiguracije, pakiranja ili okvira itd. podrijetlom iz Republike Koreje, koji su stavljeni u slobodni promet 31. prosinca 2007., trebale bi se vratiti ili otpustiti.

(80) Hynix, Vlada Republike Koreje, industrija Zajednice i sve ostale zainteresirane strane bili su obaviješteni o osnovnim činjenicama i razmatranjima na temelju kojih se namjeravalo preporučiti stavljanje izvan snage mjera na snazi i završiti postupak, i imali su priliku dati svoje primjedbe. Te su primjedbe prema potrebi razmotrene u dijelovima ove Uredbe koji se posebno bave s postavljenim pitanjima.

(81) Povrat ili otpust treba zatražiti od državnih carinskih tijela u skladu s primjenjivim carinskim propisima.

(82) U svojim je napomenama industrija Zajednice također navela da bi mjere trebale ostati na snazi sve do njihova isteka u kolovozu 2008., pet godina nakon određivanja konačnih mjera, kako bi se subvencioniranje protiv kojeg se mogu uvesti kompenzacijske mjere prebilo, te citira članak 19. Osnovne uredbe u potvrdu tog navoda. Međutim, članak 19. propisuje, *inter alia*, mogućnost stavljanja mjera izvan snage ako više nisu potrebne za kompenzaciju subvencioniranja. Nadalje, članak 15. Osnovne uredbe, koji propisuje osnovu za određivanje mjera, kaže da se mjere mogu uvesti – pa time i primjenjivati – „osim ako su subvencija ili subvencije povučene ili ako se dokaže da izvoznici na koje se to odnosi više ne ostvaruju korist od subvencija." Budući da ishod ispitnog postupka ukazuje na to da je Hynix prestao ostvarivati korist od subvencija, mjere se ne mogu držati na snazi, a zahtjev industrije Zajednice mora se odbiti.

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Kompenzacijska pristojba na uvoz određenih elektroničkih integriranih krugova poznatih pod nazivom memorije s nasumičnim dinamičkim pristupom (DRAM) proizvedenih upotrebom inačica procesne tehnologije metal-oksid-poluvodiča (MOS), uključujući vrste komplementarnih MOS-ova, svih vrsta, gustoće, u svim inačicama, svih brzina pristupa, konfiguracije, pakiranja ili građe itd. podrijetlom iz Republike Koreje, koja je uvedena Uredbom (EZ) br. 1480/2003 stavlja se izvan snage od 31. prosinca 2007., a postupak se završava.

Članak 2.

Konačne kompenzacijske pristojbe koje su plaćene ili knjižene u skladu s člankom 1. Uredbe (EZ) br. 1480/2003 od 31. prosinca 2007. vraćaju se ili otpuštaju u skladu s člankom 236. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice [1]. Povrat ili otpust treba zatražiti od državnih carinskih tijela u skladu s primjenjivim carinskim propisima.

Članak 3.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Luxembourgu 7. travnja 2008.

Za Vijeće
Predsjednik
R. ŽERJAV

[1] SL L 302, 19.10.1992., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1791/2006 (SL L 363, 20.12.2006., str. 1.).